

Uzun bacaklı koca yürekli Louis

bürkem
cevher

Çocuklara sevdikleri birinin bir gün öleceğini nasıl anlatırsınız? İki yıldır kafamı en çok kurcalayan sorulardan biridir bu çünkü iki yıl önce kızımın bir sınıf arkadaşı ve ailesi bir trafik kazasında hayatlarını kaybettiler. Kızıma bu kaybı anlatmak hiç kolay olmadı. Onu bu habere hazırlamak için, büyük bir hata yapıp önce arkadaşının annesinin öldüğünü ve arkadaşının ağır yaralı olarak hastanede yattığını söyledim. Arkadaşını kaybettiğini ise birkaç saat sonra haber verdim. Bana verdiği yanıt o zamandan beri uykularımı kaçırıyor: "İyi olmuş arkadaşımın da ölmesi. Annesi öldükten sonra niye yaşasın ki?"

Anneler, babalar...

Çocuklarımız için annelerinin ve/veya babalarının ölümü dünyanın sonu anlamına geliyor çünkü hayatlarını bizlere bağlı yaşıyorlar. Bizlersiz bir hayat onlar için yaşamaya değmeyen bir hayat anlamına geliyor. Oysa anneler, babalar, arkadaşlar ölürler ama hayat devam eder. Kolun kanadın kırılır, yüreğinde kocaman bir boşluk meydana gelir ama hayat akar. O nedenle ebeveynlere düşen en önemli görevlerden birisidir çocuklarımıza biz bu dünyadan göçüp gittikten sonra da yaşamlarını sürdürme gücünü aşılacak.

Bundan dolayı Günışığı Kitaplığı'ndan çıkan 'Kocaman Kalpli' benim uzun zamandır aradığım bir kitaptı. Çocukların sevdiklerinin ölümünden sonra da hayatlarının devam ettiğini, kayıplarını asla unutmayacaklarını ama hayatlarını devam ettirme gücünü her

zaman bulabileceklerini yalnız bir dille anlatan, okuyana umut veren bir kitap 'Kocaman Kalpli'.

Louis, cambaz ayaklıklarının tepesinde babasıyla birlikte sürülerini otlatan küçük bir çobandır. Bu ayaklıkların tepesinde kendini dev gibi görür. Babası ona, "Biz yeryüzündeki son devleriz, Louis! Gökyüzüne yerden daha yakınız! Başkardan daha yükseği, daha uzağörürüz... Bu bizi üstün varlık yapmaz evlat! Ama daha iyi daha mutlu yapmalı," der; de "Gerçek devler bacakları değil, kalplerinin boyuyla çülür," diye eklemeyi ihmal Louis kendisinin bir devin olduğunu düşünür, günün babasını bile geçeceğini eder.

"Ama kimi zaman kader, çocuklara karşı çok kadir. Masallar, anne ya da babanın ölümüyle damgalanan yazgılarla doludur. Louis o masalları okumuyordu ama onlar gelip Louis'yi buldu" der yazar Jo Hoestlandt. Bir gün Louis'nin babası ansızın yere yığılır ve bir daha kalkmaz, kalp krizi sonucunu yaşamını yitirmiştir. Louis ve annesi yaşamlarını idame ettirmek için büyük şehre taşınmak zorunda kalırlar. Annesi temizlik, çocuk bakımı, yemek, dikme örgü



gibi işler yapmaya başlar. Louis okula yazılır ama o da çalışmak zorundadır. Gazete dağıtır, dükkanların camlarını siler, başkaları için alışveriş yapar, onların paketlerini taşır. İş bulamadığında da okula gider.

Bir gün yan dairelerine Bay Josef ve biri kendisi ile yaşıt olan Sofia ile diğeri daha küçük olan Maria isimli iki kıza taşınır. Kızlar da annelerini kaybetmiştir. Maria neredeyse hiç konuşmaz, bütün gün bebeğiyle oynar. Onlar da kendi kayıpları ile baş etmeye çalışmaktadır. Birbirlerinin acısını çok iyi anlayan bu iki aile dost olur. Louis bu dostluk sayesinde hem Maria'ya yardım eder, hem kendi kaybı ile baş etmeyi öğrenir. Cambaz ayaklıkları ve kartaneleri ikisine de teselli olacaktır. Babasının ölümünden sonra hayatın ne kadar acımasız olduğunu ve her zaman istediği gibi gidemeyeceğini öğrenen Louis, Sofia ve Maria sayesinde de kimi zaman dileklerin gerçekleştiğini ve hayatın acısıyla tatlısıyla devam ettiğini öğrenecektir.

'Kocaman Kalpli' çocukları acıya boğmadan ama aynı zamanda da onlara güllük gülüstanlık bir dünya vadetmeden anlatıyor derdini. Zaten yazar da çocuklarla konuşulamayacak hiçbir konu olmadığına, yalnızca kelimeleri ve cümleleri doğru seçmek gerektiğine inanıyor. Gerçekten de kitaptaki her kelimenin özenle seçildiğini görüyoruz.

Louis'nin babası Martin'in yaşamını yitirdiği bölümü okurken göğsünüze bir yumru oturuyor. Yetişkin gözüyle hayatlarının ne kadar zorlaşacağını tahmin ediyorsunuz. Oysa kitap Louis'nin açısından bakıyor hayata. Onun "Şimdi ne olacak?" kaygısını okura aktarırken hemen ardından yeni bir kente taşınma, yeni arkadaşlar edinme ve yeni bir hayata alışma macerasına tanıklık ediyoruz aslında. O nedenle de çocuk okuyucular babanın kaybına dair kaygılardan daha çok o kayıp sonrası hayatın akışına odaklanıyorlar.

Azade Aslan'ın özenli çevirisi, Günışığı Kitaplığı'nın titiz basımı ve Thomas Baas'ın sevimli çizimleri ile 'Kocaman Kalpli' hem çocukların hem yetişkinlerin okuması gereken bir kitap. Büyük kayıplardan sonra hayatın devam ettiğini, kaybettiklerimizi unutmadan onları her zaman özlemle anacağımızı ama hayatımıza yine de devam edebileceğimizi çocuk gözüyle anlatan, kendi küçük, yüreği kocaman bir kitap.

Jo Hoestlandt



Kocaman Kalpli
Jo Hoestlandt
Çeviri: Azade Aslan
Günışığı Kitaplığı
96 sayfa.